

RIEŠENIE ÚLOH

4. kolo (apríl) – Súťažná kategória 1 – MŠ a predškolační Múdre hlavičky

1. KREATIVITA

Najskôr sa vám máme predstaviť. Začali sme rozmýšľať, akoby sme to urobili. Hanka vymyslela, že sa môže každý nakresliť tak, ako minulý rok predškolační, keď si robili tablo. Je to dobrý nápad, poďme si ho pozrieť, aby sme vedeli ako to Hanka myslí, povedal Martinko. Tak sme si vystavené tablo pozreli a pustili sme sa do kreslenia. Pripravili sme si podklad. Svoje postavičky šikovnejšie vystrihli a niektorým pomohla aj pani učiteľka. Danko povedal, že to vôbec nie je hanba, keď nám pani učiteľka pomôže, keď naše prstíky sú trochu nešikovné. Potom sme s lepom ponatierali telo a šup s ním na plochu. Lenže ako nás spoznajú, kto sme a ako sa voláme, spýtala sa Martinka. Tak deti dostali za domácu úlohu vymyslieť, ako to urobiť. Mali sme rôzne nápady, ale Adamkov nápad sa nám najviac páčil. Povedal, že by nám odfotil hlavy, akože „múdre hlavičky“. Vystrihli by sme sa a nalepili by sme sa k postave. Tak sme súhlasili. Ďalší deň nás prekvapila pani učiteľka. Ona na nás, na každého napísala básničku, aby ste nás lepšie spoznali. Tak sme sa usadili a ona nám ich prečítala. To bol super zážitok, pretože sme sa dosť nasmiali. Ani sme nevedeli, že naša pani učiteľka je taká spisovateľka, povedala Nikol. Miško povedal, že nie je spisovateľka, ale básnička, keď napísala básničky. A zase bolo veselo. Takéto veselé dni sa nám veľmi páčia, povedala Kristínka. Danko povedal, tak vystrihnime básničky a tie nalepme namiesto odfotených hláv. Tak sme súhlasili. Beny sa spýtal a čo s fotkami. Rozmýšľali sme, čo s nimi – a tak sme vymysleli „múdra hlavičku“ z „múdрых hlavičiek“. Pustili sme sa do lepenia a pani učiteľka bola naša asistentka, my sme sa rozhodovali, kde a vedľa koho chceme mať svoju hlavičku. O všetkých rozhodnutiach sme vždy hlasovali, aby niekto z nás nesmútil, lebo sme tak zvyknutí. Tak si pozrite náš tím:

2. TEÓRIA A VÝSKUM

Pri ďalšej úlohe nám pani učiteľka nepovedala nič, len prichystala tácky, misky, v nich kadečo a ešte šatku. Vôbec sme netušili, čo budeme robiť. „Zvedavci“ začali hádať. Tušili sme, že bude „koštovačka“. Začali sme sa rozprávať o ľudských zmysloch. Zmyslové orgány sme si vysvetlili na tom čo cítime, keď mama pečie koláč. Aký je, keď ho vytiahne z rúry? Ako chutí? Adamko povedal, že sme si zmysly precvičovali aj v LOGICO PRIMO. Tak a po vysvetlení, všetko skúsime a my „múdre hlavičky“ to určite zvládneme. Pred každým hokusom-pokusom vyčítankou naša Milka, pani učiteľka, vybrala prvého, ktorý bude so zaviazanými očami hádať a keď uhádne, vyberie ďalšieho kamaráta...

ČUCH – Ako to tu vonia?

Matka povedala, že nosom voniame. Adamko povedal, že keď si „pukneme“ tak to smrdí. A hneď bol výbuch smiechu. Hanka povedala, že keď išli s ocom v aute, oco si smradľavo pukol a musel vetrať. Alex povedal, že u babky smrdia sliepky. Vaneska povedala, že mama keď fajčí to smrdí a mne sa to nepáči. Moja mama pekne vonia, používa voňavku, povedala Kristínka. Iason povedal, že babka pečie voňavý koláč. A aj môj narodený brat pekne vonia, mama ho kúpe v harmančeku. Deti zistili, že vône sú príjemné a nepríjemné. Že z niektorých bolí aj hlava. Beny povedal, že aj vzduch po daždi vonia a v zime vonia tak mrazivo. Adamko si spomenul, že dedovi smrdia nohy. Tak a už sme začali hádať. Voňali sme cibuľu, škoricu, majoránku, citrón, kávu aj trávu. Aj sme uhádli, čo voniame. Bola to veľká zábava a niektoré vône sme prirovnali. Majoránku k zemiakovým plackám, škoricu ku koláčom.

CHUŤ – Aká je to chuť?

Eliška povedala, hurá, už sa teším, keď ideme „koštovať“. Keď sa nás pani učiteľka spýtala, kde cítime chuť, Martinko povedal, že v ústach. Damián povedal, že on cíti chuť na jazyku. Adam povedal, že určitú chuť cítime na určitej časti jazyka. Pani učiteľka sa nás spýtala, aké chute poznáme. My sme povedali, že sladkú ako cukor, kyslú ako citrón, tyčinky sú slané a nezdravé pre deti. Hneď sme chceli všetci všetko vyskúšať. Ochutnávali sme cukor, čokoládu, chlebík, mrkvu, cibuľu, papriku. Matej ochutnal cesnak. Štípe veľmi, ale som ho zjedol, povedal hrdinsky Chlebík ochutnal Danko. Nevieť akú má chuť, povedal. Damiánovi sa ušla paprika. Uhádol, čo jedol, ale nevedel povedať ako chuť. Nebola ani sladká, ani štiplavá, povedal.

SLUCH – Čo počuješ?

Pani učiteľka nám povedala, že sluch je veľmi dôležitý zmysel, pretože vnímame rôzne zvuky v okolí. Niektoré sú príjemné a niektoré nepríjemné. Silné zvuky nám môžu poškodiť ucho. Adamko povedal, že keby sme nepočuli, bolo by to veľmi zlé, lebo by sme nepočuli nič, ani mamičku, ani ocina, ale ani rozprávku. A nepočuli by sme ani auto a mohlo by nás potom zraziť. Počúvali sme zvuk bubna, píšťalky, zvončeka, zvuk prelievanej vody, šuchot papiera, lyžičku v pohári. Miško určoval odkiaľ prichádza zvuk zvončeka so zaviazanými očami a so zakrytým jedným uchom a uhádol. Druhý pokus bol určiť smer zvuku zvončeka bez zakrytého ucha a uhádol. Povedal, že je medzi nimi slabý rozdiel a že počul trochu silnejší zvuk zvončeka bez zakrytého ucha. Martin povedal, že jemu sa páči, keď počúvame hudbu pri odpočinku, je taká príjemná. Eliška povedala, že jej sa nepáči, keď chlapci kričia v triede. Pani učiteľka sa nás spýtala, či vieme, **ako rozpráva ticho**. No to je otázka, povedal Iason, ticho nerozpráva. Ticho je ticho. Danko povedal, že aj hudobné nástroje vydávajú zvuky. Pani učiteľka sľúbila, že sa s nami ešte zahrá a budeme hádať aj iné zvuky.

HMAT – Aké to je?

Pani učiteľka povedala, že budeme spoznávať predmety, ktoré dostaneme do ruky a povieme aké sú. Ale najskôr sme sa pohladili po vlasoch a povedali sme aké sú – jemné, pohladili sme sa po líci a zistili sme, že je hladké. Hmat cítime nielen v dlani, ale aj na nohe, aj našim telom. Dotyk akejkoľvek časti tela cítime. A hneď sme skúšali ten hmat. Majko chodil po dotykových kameňoch a povedal, že ho tlačil každý inak. Potom dostal úlohu pripojiť malé kamene ku veľkým, ale so zaviazanými očami. Podarilo sa mu to. Adelka hladkala brúsny papier jemný a hrubý. Bolo to drsné, povedala. Martinko určoval aké je lano – tenké a hrubé. Damián hádal, čo je v miske – kamene. Matej mal určiť aké sú uteráky – suchý a mokrý. Určovali sme aj to čo je tvrdé, mäkké, hladké, drsné Hanka hľadala v miske s gaštanmi skladačky a našla ich všetky. Toto bolo super. Veľmi sa nám to páčilo.

ZRAK – Čo vidíš?

Martinko povedal a zrak nebude? Veď aj to patrí do zmyslov a je dôležitý. Bez zraku by sme nevideli, boli by sme nevidomý. Pani učiteľku sme presvedčili, aby nás fotila ako sa pozeráme cez ďalekohľad, cez lupu, aj sme si spravili z papiera ďalekohľad a vytvorili sme si aj okuliare z prstov. To bolo zábavné.

3. PRAX A PROJEKT

Keď nám pani učiteľka povedala, že si vyrobíme optické hračky, vôbec sme nevedeli, čo to je. Vysvetlila nám, že naše zmysly, zrak, nás môže niekedy oklamať. Aby sme to lepšie pochopili, tak sme si začali vyrábať tieto hračky.

Nakreslili sme si niekoľko koliesok s rôzne vymaľovanými úsekmi. Veľmi nás to bavilo. Keď bolo všetko hotové, tak sme sa začali hrať. Pani učiteľka rozkrútila dúhové koleso a hneď to aj fotila. Farby sa menili a nám sa to páčilo. No koleso sa pani učiteľke nedarilo vždy dobre roztočiť. Ale my sme ju povzbudzovali. Simonka povedala, že je to fantastické. My sme ešte nič také nevideli. Pani učiteľka povedala, že by farba roztočeného kolesa mala byť sivá a nám sa to nedarilo. Ďalší kruh sa nedaril roztočiť, tak pani učiteľka točila kruh na stole. Tak sme poprosili Maťkinu maminu, aby nám to prišla nafotiť. Nedarilo sa ani jej. Asi bola malá rýchlosť. Chalanov napadlo, že by sme to mohli vyskúšať roztočiť s vrtáčkou, alebo mixérom. Maťkina mama priniesla mixér a farebné kruhy sme pripevnili lepiacou gumou na tyč a zapli mixér. A išlo to. Akurát nás potrápilo fotenie. Roztočené kotúčiky mali rôzne farby – podľa toho ako sme ich vymaľovali – hnedú, sivú, ružovú, žltú. Bolo to zaujímavé hádanie.

Vyrobili sme ešte kolieska s rybičkou a vodou, potom obláčik a dážď a obrázky sme spolu prilepili z dvoch strán na špagľu. Martinko a Adam Š. si vyskúšali točiť špagľu s obrázkami keď videli ako sa mení obrázok. Obrázky točili sprava doľava, alebo opačne. Tak sme videli len rybičku vo vode, a ako prší z oblaku. Ďalšia hračka bol strom na jednej strane a kvety na druhej, ale ten sme urobili tak, aby sa točil na špagáte hore, dole. Najskôr nám obrázok pani učiteľka natočila, videli sme rozkvitnutý strom. Martinko povedal, že sa mu všetko páčilo, čo sme robili a že si vyskúša doma s ocinom vyrobiť takéto hračky. Deti povedali, že „projekt“ bol najsúspešnejší. Díky.

Určite Vám vrtajú v hlave tie básničky:

Hanka, veľká kamarátka, všetky zvieratka má rada. Hlavne koníkov by chcela, keď vyrastie, bude ich mať veľa.

Kamarátka všetkým známa, naša **Simonka** usmieva sa. Nakreslí vám portrét hneď, je náš veľký umelec.

Vaneska, malá vareška, nikdy nič nepremešká. Pomocnica chýrna je, na každého sa usmeje.

Máme tu aj parádnicu, **Kristínku**, veľkú krásavicu. Koľko mašlí, pukačiek má, v tom sa jej nik nevyrovná.

Manekýnka bude asi, veď sa pozri, koľko krásy. Vlasy dlhé ako nik, **Nikol** je stále šik.

Eliška je dievčinka, čo vypije veľa mliečka. Má ho rada, veľká chvála, preto bude veľmi zdravá.

Veľká hračka je naša **Maťka**, turnaj, súťaž pre ňu hračka. Šachové figúrky sú jej svet, medaily zbiera ostošesť.

Kto vie báseň ako prvý? Kto v polievke sa vždy mrví? Ani zemiak, ani mäsko, nezje veru, **Danko**, všetko.

Má on veru kamaráta, s ktorým šibalstvá rád stvára. Keď príde domov **Danko**, kocúrika pohladí ľahko.

Vieš, ako sa to podarí? To ti, **Martinko**, vysvetlí, poradí. Je to náš malý Vševedko, Čo vie naozaj všetko.

Martinko sa s nikým neháda, Hrať sa s ním je paráda. Tichý chlapec, veru tak, a vôbec nie naopak.

Koľko drepov, koľko klikov, aby bolo veľa svalov? To ti povie veľmi rád, **Adamko**, náš kamarát.

Už vás z hádky bolí hlava? **Adamko** vám hneď dohovára. Každý problém vyrieši, on je v tomto najlepší.

Žiadna veda bicykel nie je, **Adamko** pri ňom hneď ožije. Nie je síce svalovec, zato veľký športovec.

Bude z neho futbalista, to je už vec viac ako istá. **Adamko** rád bude trénovať, lebo chce len vyhrať.

Kto je ten chlap ako hora? Do bitky ho nik nevolá. Lebo každý dosvedčí, že **Majko** je najväčší.

Na každú otázku vie odpoveď, keď ju chce počúvať, tak ticho sedí! Žiari ako hviezdička, ten náš **Miško** – jednička.

S hračkami **Oliver** do triedy príde, to nám veru neuveríte. Srdiečko dobré má, kamarátom požičia rád.

O **Benym** je to známe, že dievčatám srdcia láme. Figliarsky sa zatvári, úsmev má hneď na tvári.

Beťár, **Iason**, on to vie, že keď niečo vyvedie, príde, pozrie do očí, a hneď sa mu prepáči.

Rád si kreslí ten náš **Matej**, autá, domy, a tak ďalej. Pekné kresby sú to veru, Neklamem vám, na môj veru.

Neúnavne veľké stavby stavia, domy, mosty, diaľnice. Staviteľom **Alex** bude, to už všetci vravia.

Už **Damián** plány chystá, keď vyrastie, bude hokejista. Hokej on má veru rád, s hokejkou je kamarát.

Ten náš **Peter**, smejko malý, hneď nás pekne rozveselí. On je veľkým kamarátom, dievčatám i malým chlapom.